

долу на горѣ пълзешкомъ по камънака, стигвхтъ до уста-та.

Въ пещерѣ-тѣ, дѣто влѣзохъ, виждхтъ че това е было нѣкога черква! образы на свѣтцы изображены по камънны-тѣ стѣны и сводъ, издълбани около врѣсть въ скалѣ-тѣ, познавахъ ся още тука тамѣ и всичко вжтрѣ показваше, че това было черквѣ отъ старо врѣмя.

— Ей Боже, продума Желе, пакъ на добро мѣсто ны доведе! Никола, да ся прикрѣстимъ тука въ свѣто това място; нека ны бжде Богъ на помощъ. Че сетиѣ виждашь ли тамъ, хе! отсрѣщѣ, тамъ ни е пжтъя на право.

Оттука старый Прѣславъ, рѣка Камчія ся глѣдхтъ на чисто и давхтъ едно зрѣлище на чюднѣ картинѣ.

Наши-тѣ пжтници постояхъ и си отпочинахъ въ хладнѣ-тѣ черквенѣ пещерѣ; пжтъ-тѣ имъ бѣше правъ отъ тамъ да заминхтъ прѣзь Осмарь; нъ отъ страхъ да гы не запыта и подири нѣкой кждѣ отивхтъ, не смѣяхъ да тргнхтъ прѣзь тамъ. За това слизхтъ полека-лека пакъ на долу и ся унхтвхтъ изъ една сляпѣ пжтекѣ въ боаза, и нагазватъ прѣзь лозята въ *Разбой*; оттамъ ся пускхтъ и ударятъ на право, та прѣминувхтъ рѣкы-тѣ Вранѣ и Камчиѣ. На пжтя си, въ равно мѣсто, срѣщхтъ пакъ староврѣменны развалины, дѣто сочхтъ да ся были крѣпости.